

София, 30.10.2020 г.

СТАНОВИЩЕ

от **ДОЦЕНТ Д-Р ДЯКОН ИВАН СТОЯНОВ ИВАНОВ**
СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“, БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ

За КОНКУРС ЗА ЗАЕМАНЕ НА АКАДЕМИЧНА ДЛЪЖНОСТ „ДОЦЕНТ“ ПО ПЕДАГОГИКА НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ИСТОРИЯ НА МУЗИКАТА И ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКАТА МУЗИКА, обявен в ДВ, бр. 67 от 28.07.2020.

Приложени са всички необходими документи за участие в конкурса.

Кратки биографични данни за кандидата:

Образование завършено

1983 – СМУ „П. Пипков“, гр. Плевен

1989 – ДМА „Проф. Панчо Владигеров, гр. София

Придобити научни степени:

2004 - ДМА „П. Владигеров“, гр. София. ОНС "доктор, Специалност: Музикознание и музикално изкуство. Диплома No/дата: 28957 / 09.04.2004, утвърдено с Протокол №/дата: 1 / 28.01.2004. Тема на дисертационния труд: Българската авторска патриотична песен от Освобождението до средата на 40-те години на ХХ век.

Научно-изследователски проекти

Не участвал

Заемани до момента академични длъжности

Софийски университет "Св. Климент Охридски"; Факултет: Факултет по науки за образованието и изкуствата; Първично звено: Музика, Професионално направление: 8.3.Музикално и танцово изкуство; Академична длъжност: Главен асистент.

Педагогическа дейност:

1993-2015 – НМУ „Л. Пипков“, Учител по история на музиката и музикална литература;

2015 до днес – СУ „Св. Климент Охридски“, Главен асистент.

Научни публикации и приноси в науката

За конкурса са предложени – 1 монография, 17 статии, 2 студии

Публикации, представени за участие в конкурса:

Монография:

Музиката през Средновековието (литургична и светска музика в средновековна Европа). София: СБМТД-Музикални хоризонти, 2020, ISBN 978-619-91025-1-0, 248 с.

Статии:

1. Прокофиев и Шостакович – взаимоотношенията между двама гении в епохата на социализма. – В: сп. Музикални хоризонти, 2020, №8, под печат, ISSN 1310-0076.

2. Музикално-педагогически принципи на дисциплината „пение“ в българското училище от края на ХІХ и първите десетилетия на ХХ в., отразени в учебните пособия от това време. – В: Научно-практическа конференция „Образование и изкуства: традиции и перспективи“, София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2020, под печат.

3. Първите български детски оперети от Панайот Пипков – опит за съвременен поглед. – В: Визуални изкуства и музика. Книжка №1, 2020, Година 1, том 1, с.174 –188, ISSN 2683-1392.

https://fnoi.uni-sofia.bg/magazine/index.php/visual_arts_and_music/issue/view/13/5

4. „Преосмисленият“ Шостакович в музикалните изследвания от 80-те години на XX в. до днес. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Алманах, Година 9 (2017), София: Хайни, 2018, с. 22–30, ISSN 1313-9886.

5. Операта „Нос“ от Дмитрий Шостакович като продукт на руската авангардна естетика от първите десетилетия на XX век. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Алманах, Година 8 (2016), София: Хайни, 2017, с. 154–171, ISSN 1313-9886.

6. Дейността на Народната опера като обект на отражение в сп. Златорог (1920 – 1943). – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Седми академични пролетни четения 2017. София: Марс 09, 2017, с. 268–281, ISSN 1314-9261 .

7. „The Shostakovich Wars“: изследователската мисъл за Шостакович от края на XX и началото на XXI век.” – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Шести академични пролетни четения 2016. София: Марс 09, 2016, с.132–146, ISSN 1314-9261.

8. „Боянският майстор“ от Константин Илиев – нов етап в българското оперно творчество. – В: Музикални хоризонти, 2015, №5, с. 14–18, ISSN 1310-0076.

9. Основни ладово-хармонични средства в оперното творчество на Парашкев Хаджиев и техните музикално-драматургични функции. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“, Академичен форум Интегрална музикална теория 2013, София: 2014, с.171–181, ISSN 2367-5985.

10. Музикално-драматургични аспекти в оперите на Парашкев Хаджиев „Албена“ и „Майстори“. – В: Академични пролетни четения. НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София, 2012, с. 261–271, ISBN 978-954-2925-05-7.

11. Наблюдения върху някои музикално-драматургични модели в оперите на Парашкев Хаджиев. – В: Български музикален театър. Нови идеи в музикознанието. СБК, Секция „Музиколози“, София, 2013, с. 10–17, ISSN 1313-8049.

12. Някои стилкови особености в Кантата за дамски хор и струнен оркестър „Химни към пролетта“ от Г. Арнаудов. – В: сп. Музикални хоризонти, 2011, №1, с. 16–20, ISSN 1310-0076.

13. Роля на лайтмотивите в музикално-драматургичното изграждане на операта „Цар Калоян“ от П. Владигеров. – В: Музикално-научен алманах „Киприана Беливанова“ (година трета). Непредсказуемият живот на научните идеи, София: Хайни, 2005, с.79–85, ISSN 1312-2339.

14. Някои стилистични особености в клавирните концерти на Веселин Стоянов. – В: Веселин Стоянов и неговото време. Русе: 2002, с.93–104, ISBN - COBISS.BG-ID – 1039002596.

15. Мишо Тодоров – пианистът. – В: Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973, <http://galerianadumite.bg/index.php/pianistt-misho-todorov/>

16. Приносът на Мишо Тодоров в развитието на българската оперета за деца и юноши. – В: Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973, <http://galerianadumite.bg/index.php/prinost-na-misho-todorov-v-razvitieto-na-blgarskata-opereta-za-detsa-i-yunoshi/>

17. „Стълбицата“ в теоретичното изложение на Борис Тричков. – В: Българско музикознание, 1990, №2, с. 29–39, ISSN 0204-823X.

Студии:

1. Музиката в богословието и богослужението на ранното християнство от I до началото на V в. (из проблематиката на лекционните курсове по история на музиката и източноправославна музика в катедра „Музика“ към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски“). – В: Съвременно музикално образование и възпитание. Велико Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий“, 2019, с. 156–192, ISBN 978-619-208-196-6.

2. Основни проблеми на музикалното образование в българското училище от 20-те до началото на 40-те години на XX век в социокултурния контекст на времето. – В: Годишник Книга Изкуства на ФНОИ. София: СУ „Св. Климент Охридски“, 2020, том 113, с.55–79, ISSN 2738-7062, под печат.

Становище да монографията: *Музиката през Средновековието (литургична и светска музика в средновековна Европа)*. София: СБМТД-Музикални хоризонти, 2020, ISBN 978-619-91025-1-0, 248 с.: авторът сравнява и обобщава съществуващите периодизации на Средновековието в изследвания от областта на историята, литературознанието, изкуствознанието и музикознанието, като дава собствена съвременна позиция по проблема; изследва музиката като органична част от средновековната култура, от философията, богословието, литургичната практика и светския живот; търси паралели между синхронните явления от различните културни сфери с акцент върху областта на музиката; съпоставя развитието на източната и западната богословска мисъл за музиката, систематизира информация за най-значимите ѝ представители с техните научни приноси; като синтезира изследванията на най-утвърдени музиколози-медиевисти, монографията проследява развитието на основните периоди в средновековната музика, школи с техните основни представители, жанрове, нотации; съпоставя сходни или противоречиви становища и хипотези по поставените проблеми на утвърдени съвременни философи, историци, богослови, изкуствоведи и музиколози; обогатява научната литература с педагогическо предназначение, която обслужва учебната дейност на ученици и студенти, изучаващи дисциплините история на музиката, история на изкуството, богословие и други.

Становище за статиите:

1. *Прокофиев и Шостакович – взаимоотношенията между двама гении в епохата на социализма.* – В: сп. *Музикални хоризонти*, 2020, №8, под печат ISSN 1310-0076: Статията търси неподправени, нови за българското историческо музикознание факти и гледни точки от водещи изследователи на „светската“ музикална култура относно Прокофиев и Шостакович, които свързва в цялостна картина.
2. *Музикално-педагогически принципи на дисциплината „пение“ в българското училище от края на XIX и първите десетилетия на XX в., отразени в учебните пособия от това време.* – В: *Научно-практическа конференция „Образование и изкуства: традиции и перспективи“*, София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2020, под печат: анализирани са някои от първите учебници по пеене в българското общообразователно училище от края на XIX и първите две десетилетия на XX век с автори или „съставители“ (както сами се определят) Георги Байданов, Карел Махан и Добри Христов (самостоятелно или в сътрудничество с Димитър Радев и Васил Мирчев).
3. *Първите български детски оперети от Панайот Пипков – опит за съвременен поглед.* – В: *Визуални изкуства и музика. Книжка №1, 2020, Година 1, том 1, с.174 –188, ISSN 2683-1392*: отчита важната роля на жанра детска оперета в миналото за естетическото, музикалното и нравственото възпитание на подрастващите.
4. *Преосмисленият „Шостакович в музикалните изследвания от 80-те години на XX в. до днес.“* – В: *НМА „Проф. Панчо Владигеров“*. Алманах, Година 9 (2017), София: Хайни, 2018, с. 22–30, ISSN 1313-9886: представят широка панорама от изследванията на водещи съвременни изследователи, публикувани в Англия, САЩ и Русия през последните десетилетия и неизвестни в България, излагат осъвременени тези и коментари относно енигматичното творчество и противоречивата личност на Д. Шостакович в търсене на цялостна представа за него до средата на 30-те години и след това.
5. *Операта „Нос“ от Дмитрий Шостакович като продукт на руската авангардна естетика от първите десетилетия на XX век.* – В: *НМА „Проф. Панчо Владигеров“*. Алманах, Година 8 (2016), София: Хайни, 2017, с. 154–171, ISSN 1313-9886: изгражда обща картина на ранния руски художествен авангард в неговите три етапа с многобройните направления, групи, обединения и представители, с иновациите му в различните изкуства и специално в музиката.

6. *„Дейността на Народната опера като обект на отражение в сп. Златороза (1920 – 1943). – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Седми академични пролетни четения 2017. София: Март 09, 2017, с. 268–281, ISSN 1314-9261:* посредством рецензиите за оперни постановки в списанието проследява развитието на Народната опера за периода 1920–1943 г., като отчита нейното бързо израстване от основни средства и възможности до европейско равнище.
7. *„The Shostakovich Wars“: из изследователската мисъл за Шостакович от края на XX и началото на XXI век.” – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Шестти академични пролетни четения 2016. София: Март 09, 2016, с.132–146, ISSN 1314-9261:* – представят широка панорама от изследванията на водещи съвременни изследователи, публикувани в Англия, САЩ и Русия през последните десетилетия и неизвестни в България, излагат осъвременени тези и коментари относно енигматичното творчество и противоречивата личност на Д. Шостакович в търсене на цялостна представа за него до средата на 30-те години и след това; въвеждат в българското музиковедие информация за явлението, известно на Запад като „The Shostakovich Wars“, за дебатите и публикациите, свързани с него.
8. *„Боянският майстор” от Константин Илиев – нов етап в българското оперно творчество. – В: Музикални хоризонти, 2015, №5, с. 14–18, ISSN 1310-0076:* Приноси на публикацията: отбелязана е новата за българската музика многопластова фактура, съчетаваща политонална хармония и линейност – „полифонична хармония“ (Холопов) в симфонизираната оркестрова партия; съпоставена е стилистиката на „Албена“ от П. Хаджиев, „Боянският майстор“ от К. Илиев и „Антигона 43“ от Л. Пипков, създадени и представени в годините 1962–63, които доказват тезата за принадлежността на К. Илиев към ново поколение български музикални творци.
9. *Основни ладово-хармонични средства в оперното творчество на Парашкев Хаджиев и техните музикално-драматургични функции. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“, Академичен форум „Интегрална музикална теория“ 2013, София: 2014, с. 171–181, ISSN 2367-5985:* очертава кръга от стилистични влияния в оперното творчество на П. Хаджиев; формулира техните драматургични функции и свързва подбора на ладови, хармонични или полифонични средства с типа оперна стилистика (битова, историческа, комична, лирико-психологическа, приказна), с разграничаване на персонажи, ситуации, драматургични пластове.
10. *Музикално-драматургични аспекти в оперите на Парашкев Хаджиев „Албена” и „Майстори”. – В: Академични пролетни четения. НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София, 2012, с. 261–271, ISBN 978-954-2925-05-7.* Наблюдения върху някои музикално-драматургични модели в оперите на Парашкев Хаджиев. – В: Български музикален театър. Нови идеи в музиковедията. СБК, Секция „Музиколози”, София, 2013, с. 10–17, ISSN 1313-8049.

Приноси на публикации № 10 и 11: Двете статии разглеждат музикално-драматургичните модели в оперното творчество на П. Хаджиев, свързани с различните типове опери – битово-лирична, психологическа, историко-епична, комична, камерна, и съответстващите им композиционни средства. Набелязан е пътят на развитие от номерна структура със силно изявена фолклорна стилистика и еkleктика в „Луд Гидия“, към непрекъснато композиционно развитие с лйтмотивно изграждане и отслабване на връзките с фолклора в „Албена“ и „Майстори“, с окрупняване на изразните средства в историческите опери „Лето 983“ и „Мария Десислава“. Първата публикация съпоставя различните трактовки на класическите за българския театър драми „Албена“ от Й. Йовков и „Майстори“ от Р. Стоянов и техните основни действащи лица в миналото и днес, търси виждането на П. Хаджиев, изразено в либретата и музикалната драматургия на оперите. Анализът на тяхната композиционна структура и музикалните характеристики на образите би подпомогнал работата на режисьори и изпълнители в постановъчния процес.

11. Някои стилкови особености в Кантата за дамски хор и струнен оркестър⁵ „Химни към пролетта“ от Г. Арнаудов. – В: сп. Музикални хоризонти, 2011, №1, с. 16–20, ISSN 1310-0076: предлага образно-емоционалните взаимодействия между символистичната поезия на Николай Лилиев и музиката на Георги Арнаудов, съчетаваща барокова полифония с импресионистична темброва драматургия и пестеливи средства под влияние на минималистичната стилистика.
12. Роля на лайтмотивите в музикално-драматургичното изграждане на операта „Цар Калоян“ от Панчо Владигеров. – В: Музикално-научен алманах „Киприана Беливанова“ (година трета). Непредсказуемият живот на научните идеи, София: Хайни, 2005, с. 79–85: разглежда музикално-драматургичните характеристики на единствената опера от Панчо Владигеров като продукт на синтез между европейските оперни традиции и националното музикално-интонационно мислене.
13. Някои стилистични особености в клавирните концерти на Веселин Стоянов. – В: Веселин Стоянов и неговото време. Русе: 2002, 93-104, ISBN - COBISS.BG-ID – 1039002596: въздействието на общите музикални тенденции върху интонационните, драматургични и композиционни особености на концертите с техните устойчиви и променящи се характеристики; анализира композиционните особености на концертите, като констатира сходства и различия с клавирните концерти на Панчо Владигеров.,
14. Мишо Тодоров – пианистът. – В: Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973, <http://galerianadumite.bg/index.php/pianistt-misho-todorov/>
15. Приносът на Мишо Тодоров в развитието на българската оперета за деца и юноши. – В: Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973, <http://galerianadumite.bg/index.php/prinost-na-misho-todorov-v-razvitiето-na-blgarskata-opereta-za-detsa-i-yunoshi/>: Двете публикации привличат отново вниманието върху многостранната дейност на композитора, диригента и педагога М. Тодоров като музикален общественик и творец. Разгледани са непознати и неизпълнявани днес извън пределите на родния му град Сливен композиции за пиано и за музикалната сцена (юношески оперети).
16. „Стълбицата“ в теоретичното изложение на Борис Тричков. – В: Българско музикознание, 1990, №2, 29–39: привлича отново вниманието на професионалните музиканти върху метода за музикално оgramотяване „Стълбицата“ на Борис Тричков, преразглежда неоснователно пренебрегвани в българското училищно образование негови възгледи и постижения; сравнява „Стълбицата“ с педагогическите системи на Карл Орф и Золтан Кодай и доказва съпоставимостта на българския метод с европейските музикално-образователни системи от първата половина на XX век.

Становище за студентите:

1. *Музиката в богословието и богослужението на ранното християнство от I до началото на V в. (из проблематиката на лекционните курсове по история на музиката и източноправославна музика в катедра „Музика“ към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски“).* – В: Съвременно музикално образование и възпитание. Велико Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий“, 2019, 156–192, ISBN 978-619-208-196-6: интересна тематика, различна от предишните изследвания на кандидата, което определя тази студия като интердисциплинарна. Осветлява малко познат в светската българска музикална историография фрагмент – зараждането и началното развитие на християнската музика като богословска мисъл и богослужерна практика, изяснява приемствеността между християнското и юдейското богослужение, между музикалните идеи на античната философия и раннохристиянската богословска мисъл, изгражда схема на християнския свят в периода I – V в., на институционалното разделение между Изтока и Запада, развитието и взаимодействията между богословски идеи и литургични практики в техните територии, проследява развитието на източната и западната псалмодия и

химнография, съгласува заключенията на източните и западни изследователи относно църковните музикалните форми и жанрове в раннохристиянската църква, прилага собствени преводи на текстове от творчеството на раннохристиянските богослови.

2. *Основни проблеми на музикалното образование в българското училище от 20-те до началото на 40-те години на XX век в социокултурния контекст на времето.* – В: *Годишник Книга Изкуства на ФНОИ. София: СУ „Св. Климент Охридски“, 2020, том 113, с.55–79, ISSN 2738-7062:* разглежда българското музикално образование като част от социокултурните процеси на периода между двете световни войни, отчита действието на две генерални тенденции в развитието на културата и училищното музикално образование в частност – националистична и европеизираща,

Публикации, с които не се участва в конкурса общо – 17.

Лични качества на кандидата:

Колегата гл. ас. д-р Боряна Мангова работи успешно в областта на Историята на музиката и по-специално Българската музика, с интердисциплинарна насоченост, видно в част от нейните последни публикации, в областта на църковната музикална и песенна традиция. Мангова преподава дълги години в тези научни области и споделя своя академичен опит с новото поколение български музиколози и педагози. Тези нейни научно-изследователски качества я определят като носител на българската традиция в областта на музикалната педагогика и музикознание.

Заклучение:

Предвид постиженията, научна стойност и приносния характер на изследванията на участника в конкурса, предлагам на уважаемите членове на Научното жури да бъде присъдена академичната длъжност „доцент“ на Боряна Златкова Мангова.

Подпис:

Доц. д-р дякон Иван Иванов

Sofia, 30 ottobre 2020

OPINIONE SCIENTIFICA

**DAL PROFESSORE ASSOCIATO DIACONO IVAN STOYANOV IVANOV, PHD,
UNIVERSITÀ DI SOFIA “ST. KLIMENT OHRIDSKI”, FACOLTÀ DI TEOLOGIA**

**PER IL CONCORSO PER LA POSIZIONE ACCADEMICA “PROFESSORE
ASSOCIATO” IN PEDAGOGIA DELL’INSEGNAMENTO NELLA STORIA DELLA
MUSICA E STORIA DELLA MUSICA BULGARA**

annunciato in Gazzetta Ufficiale, no. 67 dal 28.07.2020.

Il concorso per professore associato è stato annunciato per le esigenze della FNOI (Facoltà di Scienze della Formazione e Arti) dell’Università di Sofia con un unico candidato la **professoressa assistente capo Boryana Zlatkova Mangova, PhD.**

Tutti i documenti necessari per la partecipazione al concorso sono allegati con tutti i requisiti.

Brevi dati biografici del candidato:**Istruzione completata**

1983 – Scuola musicale di Sofia “L. Pipkov”, Pleven

1989 – Accademia musicale nazionale “Prof. Pancho Vladigherov”, Sofia

Gradi scientifici acquisiti:

2004 – Accademia musicale nazionale “Prof. Pancho Vladigherov”, Sofia. “Dottore”, specializzazione: Musicologia e musica dell’arte. Diploma n. / Data: 28957 / 09.04.2004, approvato con protocollo № / data: 1 / 28.01.2004. Tema della tesi: “La canzone patriottica dell’autore bulgaro dalla Liberazione alla metà degli anni ‘40 del XX secolo”

Progetti di ricerca

Non ha partecipato

Posizioni accademiche finora ricoperte

Università di Sofia “St. Kliment Ohridski”;

Facoltà: Facoltà di Scienze della Formazione e Arti;

Unità primaria: Musica, Settore professionale: 8.3 Musica e danza artistica;

Posizione accademica: Professore assistente capo.

Attività pedagogica:

1993–2015 – Scuola musicale di Sofia “L. Pipkov “, insegnante di storia della musica e letteratura musicale;

2015 ad oggi – Università di Sofia “St. Kliment Ohridski “, Professore assistente capo.

Pubblicazioni scientifiche e contributi alla scienza

Per il concorso vengono offerti – 1 monografia, 17 articoli, 2 studi.

Pubblicazioni presentate per la partecipazione al concorso:**Monografia:**

Музиката през Средновековието (литургична и светска музика в средновековна Европа). София: СБМТД–Музикални хоризонти, 2020, ISBN 978–619–91025–1–0, 248 pagini.

Articoli:

1. Прокофиев и Шостакович – взаимоотношенията между двама гении в епохата на социализма. – В: сп. Музикални хоризонти, 2020, №8, in stampa, ISSN 1310–0076.

2. Музикално–педагогически принципи на дисциплината „пение” в българското училище от края на XIX и първите десетилетия на XX в., отразени в учебните пособия от това време. – В: Научно–практическа конференция „Образование и изкуства: традиции и перспективи”, София: УИ „Св. Климент Охридски”, 2020, in stampa.

3. Първите български детски оперети от Панайот Пипков – опит за съвременен поглед. – В: Визуални изкуства и музика. Книжка №1, 2020, Година 1, том 1, с.174 –188, ISSN 2683–1392.

https://fnoi.uni-sofia.bg/magazine/index.php/visual_arts_and_music/issue/view/13/5

4. „Преосмисленият” Шостакович в музикалните изследвания от 80–те години на XX в. до днес. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров”. Алманах, Година 9 (2017), София: Хайни, 2018, с. 22–30, ISSN 1313–9886.

5. Операта „Нос“ от Дмитрий Шостакович като продукт на руската авангардна естетика от първите десетилетия на XX век. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Алманах, Година 8 (2016), София: Хайни, 2017, с. 154–171, ISSN 1313–9886.
6. Дейността на Народната опера като обект на отражение в сп. Златорог (1920 – 1943). – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Седми академични пролетни четения 2017. София: Марс 09, 2017, с. 268–281, ISSN 1314–9261.
7. „The Shostakovich Wars“: из изследователската мисъл за Шостакович от края на XX и началото на XXI век.” – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“. Шести академични пролетни четения 2016. София: Марс 09, 2016, с.132–146, ISSN 1314–9261.
8. „Боянският майстор“ от Константин Илиев – нов етап в българското оперно творчество. – В: Музикални хоризонти, 2015, №5, с. 14–18, ISSN 1310–0076.
9. Основни ладово–хармонични средства в оперното творчество на Парашкев Хаджиев и техните музикално–драматургични функции. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров“, Академичен форум Интегрална музикална теория 2013, София: 2014, с.171–181, ISSN 2367–5985.
10. Музикално–драматургични аспекти в оперите на Парашкев Хаджиев „Албена“ и „Майстори“. – В: Академични пролетни четения. НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София, 2012, с. 261–271, ISBN 978–954–2925–05–7.
11. Наблюдения върху някои музикално–драматургични модели в оперите на Парашкев Хаджиев. – В: Български музикален театър. Нови идеи в музикознанието. СБК, Секция „Музиколози“, София, 2013, с. 10–17, ISSN 1313–8049.
12. Някои стилови особености в Кантата за дамски хор и струнен оркестър „Химни към пролетта“ от Г. Арнаудов. – В: сп. Музикални хоризонти, 2011, №1, с. 16–20, ISSN 1310–0076.
13. Роля на лайтмотивите в музикално–драматургичното изграждане на операта „Цар Калоян“ от П. Владигеров. – В: Музикално–научен алманах „Киприана Беливанова“ (година трета). Непредсказуемият живот на научните идеи, София: Хайни, 2005, с.79–85, ISSN 1312–2339.
14. Някои стилистични особености в клавирните концерти на Веселин Стоянов. – В: Веселин Стоянов и неговото време. Русе: 2002, с.93–104, ISBN – COBISS.BG-ID – 1039002596.
15. Мишо Тодоров – пианистът. – В: Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973, <http://galerianadumite.bg/index.php/pianistt-misho-todorov/>
16. Приносът на Мишо Тодоров в развитието на българската оперета за деца и юноши. – В: Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973, <http://galerianadumite.bg/index.php/prinost-na-misho-todorov-v-razvitiето-na-blgarskata-opereta-za-detsa-i-yunoshi/>
17. „Стълбицата“ в теоретичното изложение на Борис Тричков. – В: Българско музикознание, 1990, №2, с. 29–39, ISSN 0204–823X.

Studi:

1. Музиката в богословието и богослужението на ранното християнство от I до началото на V в. (из проблематиката на лекционните курсове по история на музиката и източноправославна музика в катедра „Музика“ към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски“). – В: Съвременно музикално образование и възпитание. Велико Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий“, 2019, с. 156–192, ISBN 978–619–208–196–6.
2. Основни проблеми на музикалното образование в българското училище от 20–те до началото на 40–те години на XX век в социокултурния контекст на времето. – В: Годишник Книга Изкуства на ФНОИ. София: СУ „Св. Климент Охридски“, 2020, том 113, с.55–79, ISSN 2738–7062, под печат.

Opinione sulla monografia:

Музиката през Средновековието (литургична и светска музика в средновековна Европа). София: СБМТД–Музикални хоризонти, 2020, ISBN 978–619–91025–1–0, 248

pagini: l'autore confronta e sintetizza le periodizzazioni esistenti del Medioevo nella ricerca⁹ nel campo della storia, degli studi letterari, della storia dell'arte e della musicologia, dando la propria posizione contemporanea sul problema; esplora la musica come parte organica della cultura medievale, filosofia, teologia, pratica liturgica e vita secolare; cerca parallelismi tra fenomeni sincroni provenienti da diverse sfere culturali con un'enfasi sul campo della musica; confronta lo sviluppo del pensiero teologico orientale e occidentale sulla musica, sistematizza le informazioni sui suoi rappresentanti più importanti con i loro contributi scientifici; sintetizzando le ricerche dei più affermati musicologi medievali, la monografia ripercorre l'evoluzione dei periodi principali della musica medievale, delle scuole con i loro principali rappresentanti, generi, notazioni; confronta opinioni e ipotesi simili o contraddittorie sui problemi posti da affermati filosofi contemporanei, storici, teologi, critici d'arte e musicologi; arricchisce la letteratura scientifica con finalità pedagogiche, che serve l'attività educativa di alunni e studenti che studiano le discipline storia della musica, storia dell'arte, teologia ecc.

Opinione sugli articoli:

1. *Прокофиев и Шостакович – взаимоотношения между двумя гениями в эпохата на социализма.* – В: *сп. Музикални хоризонти*, 2020, №8, под печат ISSN 1310–0076: L'articolo cerca fatti e punti di vista genuini e nuovi per la musicologia storica bulgara da importanti ricercatori della cultura musicale "sovietica" su Prokofiev e Shostakovich, che collega in un quadro più completo.
2. *Музикално–педагогически принципи на дисциплината „пение“ в българското училище от края на XIX и първите десетилетия на XX в., отразени в учебните пособия от това време.* – В: *Научно–практическа конференция „Образование и изкуства: традиции и перспективи“*, София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2020, in corso di stampa: alcuni dei primi libri di testo della scuola di istruzione generale bulgara della fine del XIX e dei primi due decenni del XX secolo con autori o "compilatori" (come si definiscono) Georgi Baidanov, Karel Mahan e Dobri Hristov (individualmente o in collaborazione con Dimitar Radev e Vasil Mirchev).
3. *Първите български детски оперети от Панайот Пипков – опит за съвременен поглед.* – В: *Визуални изкуства и музика. Книжка №1*, 2020, Година 1, том 1, с.174 –188, ISSN 2683–1392: Riconosce il ruolo importante del genere dell'operetta per bambini nel passato per l'educazione estetica, musicale e morale degli adolescenti.
4. *Преосмисленият „Шостакович в музикалните изследвания от 80–те години на XX в. до днес.* – В: *НМА „Проф. Панчо Владигеров“*. *Алманах, Година 9 (2017)*, София: *Хайни*, 2018, с. 22–30, ISSN 1313–9886: presentare un ampio panorama delle ricerche di importanti ricercatori contemporanei, pubblicate in Inghilterra, USA e Russia negli ultimi decenni e sconosciute in Bulgaria, presentare tesi e commenti aggiornati sull'opera enigmatica e controversa personalità di D. Shostakovich alla ricerca di un suo quadro completo al centro del 30 anni e oltre.
5. *Операта „Нос“ от Дмитрий Шостакович като продукт на руската авангардна естетика от първите десетилетия на XX век.* – В: *НМА „Проф. Панчо Владигеров“*. *Алманах, Година 8 (2016)*, София: *Хайни*, 2017, с. 154–171, ISSN 1313–9886: costruisce un quadro generale delle prime avanguardie artistiche russe nelle sue tre fasi con numerose direzioni, gruppi, associazioni e rappresentanti, con le sue innovazioni in varie arti e soprattutto nella musica.
6. *„Дейността на Народната опера като обект на отражение в сп. Златороз (1920 – 1943).* – В: *НМА „Проф. Панчо Владигеров“*. *Седми академични пролетни четения 2017*. София: *Марс 09*, 2017, с. 268–281, ISSN 1314–9261: attraverso le recensioni di produzioni operistiche nella rivista traccia lo sviluppo dell'Opera Nazionale per il periodo 1920–1943, tenendo conto della sua rapida crescita da mezzi e capacità di base a livello europeo.
7. *„The Shostakovich Wars“: из изследователската мисъл за Шостакович от края на XX и началото на XXI век.* – В: *НМА „Проф. Панчо Владигеров“*. *Шести*

академични пролетни четения 2016. София: Март 09, 2016, с.132–146, ISSN¹⁰ 1314–9261: presentare un ampio panorama delle ricerche di importanti ricercatori contemporanei, pubblicate in Inghilterra, USA e Russia negli ultimi decenni e sconosciute in Bulgaria, presentare tesi e commenti aggiornati sull'opera enigmatica e controversa personalità di D. Shostakovich alla ricerca di un suo quadro completo al centro del Anni '30 e oltre; introdurre nella musicologia bulgara informazioni sul fenomeno noto in Occidente come "Le guerre di Shostakovich", sui dibattiti e sulle pubblicazioni ad esso collegate.

8. *„Боянският майстор” от Константин Илиев – нов етап в българското оперно творчество. – В: Музикални хоризонти, 2015, №5, с. 14–18, ISSN 1310–0076*: qui si nota la nuova struttura multistrato per la musica bulgara, che combina armonia politonale e linearità – "armonia polifonica" (Holopov) nella parte orchestrale sinfonica; le stilistiche di "Albena" di P. Hadjiev, "The Boyana Master" di K. Iliev e "Antigone 43" di L. Pipkov, create e presentate negli anni 1962–63, che dimostrano la tesi dell'appartenenza di K. Iliev a un nuova generazione di musicisti bulgari.
9. *Основни ладово–хармонични средства в оперното творчество на Парашков Хаджиев и техните музикално–драматургични функции. – В: НМА „Проф. Панчо Владигеров”, Академичен форум „Интегрална музикална теория” 2013, София: 2014, с. 171–181, ISSN 2367–5985*: l'autore delinea il cerchio delle influenze stilistiche nell'opera operistica di P. Hadjiev; formula le loro funzioni drammaturgiche e collega la selezione di mezzi fricativi, armonici o polifonici con il tipo di stilistica operistica (domestica, storica, comica, lirico–psicologica, fiabesca), con distinzione di personaggi, situazioni, strati drammatici.
10. *Музикално–драматургични аспекти в оперите на Парашков Хаджиев „Албена” и „Майстори”. – В: Академични пролетни четения. НМА „Проф. Панчо Владигеров”, София, 2012, с. 261–271, ISBN 978–954–2925–05–7.*
11. *Наблюдения върху някои музикално–драматургични модели в оперите на Парашков Хаджиев. – В: Български музикален театър. Нови идеи в музикознанието. СБК, Секция „Музиколози”, София, 2013, с. 10–17, ISSN 1313–8049.*

Contributi alle pubblicazioni № 10 e 11: I due articoli esaminano i modelli drammatico–musicali nell'opera operistica di P. Hadjiev, relativi ai diversi tipi di opere – lirica popolare, psicologica, storico–epica, comica, da camera e i loro corrispondenti mezzi compositivi. Il percorso di sviluppo da una struttura numerica con forte stilistica folcloristica ed eclettismo in "Guida Pazzo" al continuo sviluppo compositivo con costruzione leitmotiv e indebolimento dei legami con il folklore in "Albena" e "Maestri", con consolidamento dei mezzi espressivi nello storico opere "Summer 983" e "Maria Desislava". La prima pubblicazione mette a confronto le diverse interpretazioni del classico per i drammi teatrali bulgari "Albena" di Y. Yovkov e "Masters" di R. Stoyanov e dei loro attori principali nel passato e oggi, cerca la visione di P. Hadjiev, espressa nei libretti e nella drammaturgia musicale di le opere. L'analisi della loro struttura compositiva e delle caratteristiche musicali delle immagini supporterebbe il lavoro di registi e interpreti nel processo di messa in scena.

12. *Някои стилови особености в Кантата за дамски хор и струнен оркестър „Химни към пролетта” от Г. Арнаудов. – В: сп. Музикални хоризонти, 2011, №1, с. 16–20, ISSN 1310–0076*: vengono offerte le interazioni immagine–emozionali tra la poesia simbolista di Nikolay Liliev e la musica di Georgi Arnaudov, combinando la polifonia barocca con il dramma timbrico impressionistico e mezzi economici sotto l'influenza della stilistica minimalista.
13. *Роля на лейтмотивите в музикално–драматургичното изграждане на операта „Цар Калоян” от Панчо Владигеров. – В: Музикално–научен алманах „Киприана Беливанова” (година трета). Непредсказуемият живот на научните идеи, София: Хайни, 2005, с. 79–85*: l'autore considera le caratteristiche musical–

drammaturgiche dell'unica opera di Pancho Vladigerov come il prodotto di una¹¹ sintesi tra le tradizioni operistiche europee e il pensiero musicale-intonazionale nazionale.

14. *Някои стилистични особености в клавирните концерти на Веселин Стоянов.* – В: *Веселин Стоянов и неговото време. Русе: 2002, 93–104, ISBN – COBISS.BG-ID – 1039002596*: viene presentata l'influenza delle tendenze musicali generali sull'intonazione, le caratteristiche drammaturgiche e compositive dei concerti con le loro caratteristiche stabili e mutevoli; analizza le caratteristiche compositive dei concerti, trovando somiglianze e differenze con i concerti per pianoforte di Pancho Vladigerov.
15. *Мишо Тодоров – пианистът.* – В: *Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973*, trova informazione su: <http://galerianadumite.bg/index.php/pianistt-misho-todorov/>
16. *Приносът на Мишо Тодоров в развитието на българската оперета за деца и юноши.* – В: *Галерия на думите, Музикален логос, ISSN 2534–8973*, trova informazione su: <http://galerianadumite.bg/index.php/prinost-na-misho-todorov-v-razvitiето-na-blgarskata-opereta-za-detsa-i-yunoshi/>: Le due pubblicazioni № 15, 16 richiamano nuovamente l'attenzione sulla multiforme attività del compositore, direttore d'orchestra e pedagogo M. Todorov come personaggio pubblico e artista musicale. Composizioni sconosciute e non eseguite per pianoforte e la scena musicale (operette giovanili) vengono esaminate oggi fuori e fuori dalla sua città natale di Sliven.
17. „*Стълбицата*” в теоретичното изложение на Борис Тричков. – В: *Българско музикознание, 1990, №2, 29–39*: la pubblicazione richiama ancora una volta l'attenzione dei musicisti professionisti sul metodo di alfabetizzazione musicale “The Ladder” di Boris Trichkov, riconsidera le sue opinioni e le sue conquiste, che sono state irragionevolmente trascurate nell'istruzione scolastica bulgara; confronta The Staircase con i sistemi pedagogici di Carl Orff e Zoltan Kodai e dimostra la comparabilità del metodo bulgaro con i sistemi musicali-educativi europei della prima metà del XX secolo.

Opinione sugli studi:

1. *Музиката в богословието и богослужението на ранното християнство от I до началото на V в. (из проблематиката на лекционните курсове по история на музиката и източноправославна музика в катедра „Музика” към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски”).* – В: *Съвременна музикално образование и възпитание. Велико Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий”, 2019, 156–192, ISBN 978–619–208–196–6*: l'autore presenta un argomento interessante, diverso dalla sua ricerca precedente, che definisce questo studio interdisciplinare. Illumina un frammento poco conosciuto della storiografia musicale bulgara secolare – l'origine e lo sviluppo iniziale della musica cristiana come pensiero teologico e pratica liturgica, chiarisce la continuità tra il culto cristiano ed ebraico, tra le idee musicali della filosofia antica e il pensiero teologico paleocristiano, costruisce uno schema del periodo cristiano I – V secolo, la divisione istituzionale tra Oriente e Occidente, lo sviluppo e le interazioni tra idee teologiche e pratiche liturgiche nei loro territori, traccia lo sviluppo della salmodia e dell'innografia orientale e occidentale, coordina le conclusioni dei ricercatori orientali e occidentali su forme e generi di musica sacra nella chiesa paleocristiana, ha applicato le proprie traduzioni di testi dalle opere dei primi teologi cristiani.

2. *Основни проблеми на музикалното образование в българското училище от 20-те до началото на 40-те години на XX век в социокултурния контекст на времето.* – В: *Годишник Книга Изкуства на ФНОИ. София: СУ „Св. Климент Охридски”, 2020, том 113, с. 55–79, ISSN 2738–7062*: considera l'educazione musicale bulgara come parte dei processi socio-culturali del periodo tra le due guerre mondiali, tiene conto dell'azione di due

tendenze generali nello sviluppo della cultura e dell'educazione musicale scolastica in¹² particolare – nazionalista ed europea.

Pubblicazioni non partecipanti al concorso in totale – 17.

Riferimento scientometrico:

Secondo il riferimento fatto per l'attuazione dei requisiti minimi nazionali di cui all'art. 2b dello ZRASRB (чл. 2б от ЗРАСРБ), in base al numero di punti sui vari indicatori, la domanda soddisfa i requisiti per l'acquisizione della posizione accademica "professore associato".

Qualità personali del candidato:

La dottoressa Boryana Mangova lavora con successo nel campo della storia della musica e in particolare della musica bulgara, con un focus interdisciplinare, come si è visto in alcune delle sue recenti pubblicazioni nel campo della musica sacra e della tradizione ecclesiastica. Mangova insegna da molti anni in questi campi scientifici e condivide la sua esperienza accademica con la nuova generazione di musicologi e pedagoghi bulgari. Queste qualità di ricerca la definiscono portatrice della tradizione bulgara nel campo della pedagogia musicale e della musicologia.

Conclusione:

DATI I RISULTATI, IL VALORE SCIENTIFICO E LA NATURA DEL CONTRIBUTO DELLA RICERCA DEL PARTECIPANTE AL CONCORSO, PROONGO AGLI STIMATI MEMBRI DELLA GIURIA SCIENTIFICA DI ASSEGNARE LA POSIZIONE ACCADEMICA DI "PROFESSORE ASSOCIATO" A BORYANA ZLATKOVA MANGOVA.

In fede:
Prof. Assoc. Diacono Ivan Ivanov